

[Bomholt.]

vist indholdsmæssigt og omfangsmæssigt kan sidestilles med, men anlægget er lille, og hvis kunstmuseet engang udvides, er der ikke plads til mere. Der er allerede skåret tilstrækkeligt af det lille, smalle parkstykke. Iøvrigt ville det være noget besynderligt, om alle vore museer skulle anbringes i en klump inde i den indre by. Hvorfor ikke ambringe et eventuelt nyt museum på Nørrebro, for at også befolkningsgrupper der kunne få nem adgang til kunstneriske værdier.

Der er i testamentet nævnt en tredje mulighed, nemlig at Gentofte kommune kunne overtage ejendom og samling, en mulighed, der først skulle træde i kraft, hvis de to tidligere nævnte muligheder glippede, men det er dog næppe rimeligt at lade en enkelt kommune overtage en samling af denne karakter, en samling af kunstværker, der har bud til hele nationen; museets indhold er jo ikke af lokal karakter.

Det er i overensstemmelse med testators ønske, at den første og nærmestliggende mulighed realiseres.

Vi her i rigsdagen er naturligvis interesserede i, at den gave, der således overdrages staten, forvaltes på den økonomisk set mest hensigtsmæssige måde. Der er opstillet et regnskab for driften. Vi kan se resultatet i hvert fald af denne opstilling i bemærkningerne til lovforslaget. Det skulle koste 70 000 kr. om året at holde museet i drift. Jeg ville sætte pris på, at der blev nedsat et udvalg, så vi kunne se nærmere på den foreslåede økonomi.

Jeg har ikke haft lejlighed til at se den i bemærkningerne omtalte bolig, der ligger på første sal i bygningen. Man stiller uvilkårlig sig selv det spørgsmål, når man læser teksten: Skal en sådan bolig nødvendigvis anvendes til en museumsmand? Vi har jo ved forskellige lejligheder spejdet efter muligheder for en udenrigsministerbolig, for en statsministerbolig. De bildende kunstnere har meget ofte haft svært ved at skaffe sig en lejlighed. Jeg har ofte stået i den situation, når bildende kunstnere har henvendt sig til mig, at det ikke har været muligt at skaffe en egnet lejlighed. Skulle lejligheden egne sig til en maler, en maler i første række, ville det jo passe med bygningens øvrige karakter at overdrage lejligheden til ham. Jeg går imidlertid ud fra, at disse muligheder har passeret den højtærede ministers højtærede hoved.

Og så må jeg vel ikke slutte, før jeg har udstødt det hjertesuk, der hører sig til: vi har altfor få museer, vi har for få af de

museer, vi burde have. Det gælder erhvervs-museerne.

Vi har ikke engang et ordentligt fiskerimuseum, og vore kunstmuseer er for små og sammenpakkede. Statens museum for kunst er faktisk for lille. Vore udstillingsgallerier, Charlottenborg f. eks., savner tilmed den belysningsinstallation, som kunne gøre det muligt at åbne dørene for aftenbesøg for det større arbejderpublikum. Vi savner i forfærdende grad et museum for nutidskunst, d.v.s. kunst fra indeværende århundredes første halvdel, et museum, som kunne give den unge og relativt unge kunstrelief og give malere og andre kunstnere af vor egen generation den ære og opmuntring, de har fortjent.

A propos: Er Willumsenmuseet skrinlagt? Jeg mindes en dag her i det høje ting, hvor vi fra alle sider var enige om at gennemføre et forslag vedrørende et Willumsenmuseum. Kan der siges noget herom?

Ladefoged: Mit parti ser med velvilje på statens overtagelse af den storstilede gave, som etatsrådinde Wilhelm Hansen i sit testamente har betænkt staten med ved at skænke Ordrupgaard med tilhørende rige malerisamling til det danske samfund. Det er en uegennyttig gestus, som vil komme dette og kommende slægtled tilgode. Det er et kulturelt bidrag til statens øvrige kunstskatte, og det må derfor modtages med al mulig taknemlighed af hele det danske samfund.

I bemærkningerne til lovforslaget peges på flere muligheder med hensyn til fremgangsmåden ved overtagelsen, subsidiært, hvis staten giver afkald på gaven, at den da overdrages til Gentofte kommune, som skal være villig til at remplacere staten.

Samlingen er skønsmæssigt vurderet til godt 3 mill. kr., hvilket giver et begreb om gavens omfang. Man får indtryk af samlingens lødighed gennem de i bemærkningerne fremhævede mestres navne, som både repræsenterer udenlandske og indenlandske berømtheder. Med gaven følger visse forpligtelser for staten, hvilket er ret og naturligt. Eengangsomkostningerne, som af den kongelige bygningsinspektør er anslået til ca. 48 000 kr., virker ikke afskrækkende, tværtimod. Man ser sjældent, at lederlejligheder indrettes for så små penge, som det her er tilfældet. Det andet økonomiske spørgsmål, de årlige driftsomkostninger, er der vel grund til at se nærmere på i et udvalg. Det forekommer mig, at man her i nogen grad har skudt på et bestemt beløb, nemlig 70 000 kr., men jeg kunne dog ønske